

Сърдцето му тупаше отъ безпокойствие и отъ ядъ и сърдниж, потътъ течеше по челото му. Плещигъ на Сивхтж бѣха окървавены, при всичко и тя сама, като гледше чи се намѣрва на пѣтъ къмъ селото си, не чакаше молбы или насилствія за да припка.

XIV.

СТАРАТА БАБА.

Германъ ся намѣри пакъ завчасъ на мѣстото гдѣто бѣше миналъ ноцѣтъ при брѣгътъ на блатото. Огнѣтъ още дымеше; една стара баба прибираше остаткитъ отъ дръвята които Марійка бѣше натрупала тамъ. Германъ ся спрѣ да ѣхъ распита. Тя бѣше глуха, и, като недочуваше онова що ѣхъ питаше и зимаше едно за друго:

— Да, сынко, да, каза тя, тука е ДІАВОЛ-СКОТО БЛАТО. Това е едно лошо мѣсто, и человекъ не треба да ся приближи до него безъ да хвърли три камъка вжтрѣ съ лѣвжтж си ржкж, като си прави кръстѣтъ съ дѣсенжтж: това пѣди и отдалечава злытъ духове (таласжмѣтъ), другояче случватся злощастія на онія, които го обикалятъ.

— Не вы пытамъ, не ви говоря за това, каза Германъ като ся доближи при неѣж и като поч-